

Hallo 010, hallo Rotterdam,

De jury kwam bijeen, bestaande uit vakgiganten Saskia Veen, redacteur bij de vooraanstaande Uitgeverij Lebowski en Thomas de Veen, gerenommeerd literair recensent bij NRC. We bogen onze hoofden over jullie teksten, kregen stramme spieren en hernia's, want jullie brachten ons in penibele situaties.

Aan thematiek en fantasie geen gebrek, lief Rotterdam. We werden meegenomen in een verhuizing, werden wakker na een busongeluk, hebben gediscussieerd op het Malieveld, zijn op zeiltocht geweest met onze robot-ex, hebben vaker op de achterbank van een politieauto gezeten dan op papa's schoot, zijn getrouwd met een huurmoordenaar, hebben als schoffie corona opgelopen, zijn Agnostan ontvlucht, opa verloren en meermaals hebben we voor het gerechtshof van goed en kwaad gestaan in vormen van proza en poëzie.

Er zijn een aantal tips die we jullie willen meegeven. Want, hoewel het aan fantasie niet ontbrak, denken we dat er ruimte is voor verbetering op schrijftechniek. Dat betekent veel oefenen en bestuderen hoe jullie favoriete schrijver het aanpakt; we raden jullie aan om veel te lezen. Probeer een verhaal te schrijven in de tegenwoordige tijd én in de verleden tijd met een ik-personage of een alwetende verteller. Oefen met dialogen door het tuingsprek van de buurvrouw af te luisteren, speel luistervink bij je broer of zus als ze op hun kamer zitten met vrienden. Op gebied van poëzie willen we aanraden om te experimenteren met vorm. Door gebruik te maken van eindrijm wordt het gedicht in een korsetje gehesen. Er is minder ruimte voor mooie beelden, metaforen en binnenrijm. Onervarenheid kan worden ingeruild voor professionaliteit door meters te maken. Slijp die potloden, doop die ganzenveer weer in de inkt en raak vooral niet ontmoedigd als je dit jaar niet in de prijzen bent gevallen. Stuur volgend jaar weer nieuw werk op en maak gebruik van deze tips.

Hoewel we soms als jury de strenge ouders uithangen, willen we jullie ook aanmoedigen om verder te gaan met schrijven. Daarom is er naast de top drie ook ruimte voor drie eervolle vermeldingen.

De eerste eervolle vermelding is voor een verhaal met een verzorgde stijl en goed ritme. Het onderwerp lijkt door de thematiek en de naamsverandering van een personage van Mila naar Lucas, te refereren aan de bekende auteur Marieke Lucas Rijneveld. Met vlagen vliegt de vertelling uit een haarspeldbocht en gaat hij over de kop met tranen die in duizend stukjes op de grond vallen. Een pluspunt is de subtiliteit van de plotwending, die zagen we niet meteen aankomen. Wellicht kun je met deze feedback nog een beetje verder sleutelen aan *Zoethout*, **Marjolein Starreveld**?

De tweede eervolle vermelding. Het thema pesten is niet bijzonder, maar wel wanneer erover wordt geschreven vanuit het perspectief van een alleenstaande moeder. Hier geen Lucas, maar Luca als zoon. Wanneer we lazen dat Luca de hele middag op een houten bankje had zitten wachten, nog vochtig van een regenbui die ochtend, met zijn rugzak aan zijn voeten en zijn broodtrommel in zijn handen, tekende de jury allemaal gebroken hartjes bij die zin. Het zijn de details als een vochtig bankje die een verhaal als *Drietand* invoelbaar maken. Let op slordigheden, maar het kan zeker wel iets worden met jou, **Sanna Beenhakker**.

De derde en laatste eervolle vermelding is voor één van de jongere deelnemers uit de wedstrijd, van 15 jaar oud. Hoewel we het idee hadden dat we het verhaal misschien weleens eerder hadden gelezen, maar dan in een andere vorm, vonden we het een erg onderhoudend en invoelbaar verhaal, voor zo'n jonge schrijver. We hebben alle 812 stappen doorlopen en stilgestaan bij de vraag hoe we

zouden lopen als we iemand anders waren, iemand die te maken heeft met huiselijk geweld. Gefeliciteerd met de eervolle vermelding, **Roos van Amerongen**.

We zijn aangekomen bij de bekendmaking van de drie prijswinnaars.

De derde prijs gaat naar een verhaal dat we een braaf paardje kunnen noemen. Dat is goed, want een braaf paardje zet weinig stappen verkeerd. Het verhaal is verzorgd, degelijk en coherent. In *Een droeve pakjesavond* volgen we Wim de Klein en zijn vrouw in een dorp op jawel, pakjesavond, waar een stomdronken zoon van in de vijftig Sinterklaas van zijn paard af trekt. Wat de jury knap vindt, is dat het oude echtpaar een eigen en geloofwaardig vocabulaire heeft. Let wel af en toe op zinsopbouw. De weke juryleden hebben een traantje weggepinkt bij het einde. De bronzen medaille gaat naar **Thomas de Zeeuw**.

De tweede podiumplek is voor een verhaal dat insloeg als de bliksem. Het verhaal is blijven hangen bij de jury door de originaliteit. 'Van bovenaf gezien, gebeurt het zo: de bliksem slaat eerst in op het bowlingcomplex, dan op het meisje dat buiten de vuilniszakken in de grote containers gooit.' De schrijver heeft taalgevoel en roept mooie beelden op, het beeld van de Lichtenberg-figuren hebben we opgezocht. Wel zwabbert het verhaal in stijl, waardoor de vertelling soms wat vaag wordt. Maar: *Hondenjaren* is een verhaal met een begin, een einde en een spanningsboog en daar houden we van. Er moet nog een beetje aan gewerkt worden, maar er zullen veel redacteurs zijn die daarbij willen helpen. De zilveren medaille op de Olympische-Write Now!-Spelen gaat naar **Mara van Herpen**.

Dan nu, de eerste plaats. Het is de poëzie die zegeviert in de gele trui, de winnaar van het Rotterdamse klassement. Het taalgevoel van de dichter is groot: klassiekere termen als Corpus Christi worden afgewisseld met moderne beelden als veganistische ingespoten schoenen. De stijl van deze poëzie is prettig, consequent, maar soms ook pretentius. De beelden roepen een sterk gevoel op, maar een rode draad vinden is niet makkelijk. Dat hoeft ook niet bij poëzie, maar de jury betwijfelt of dat de intentie van de dichter is. Probeer te ontdekken wat in de gedichten overbodig is, een regel of misschien een hele strofe. We kwamen tot de volgende conclusie, waarmee je zelf ook een gedicht besluit: 'wat je echt wil / hou je geheim / ook voor jezelf.' De boodschap blijft *grotendeels in een verduisterde etalageruit*. Volgens de jury is dat de kern van deze gedichten; dat het in de tekst en titel staat, maakt het ook sterk. **Laurens M. Besselsen**, met de eerste plaats moedigen we je aan het geheim van jouw poëzie verder te onthullen. We kijken reikhalzend uit naar nieuw werk!

Namens de jury van Write Now! Rotterdam 2020,

Anne-Fleur van der Heiden – juryvoorzitter

Saskia Veen

Thomas de Veen